

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1721. usque ad annum 1724

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1783

VD18 90119304

§. 20. Franciæ Præsulum Zelus contra Appellantes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67596](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67596)

Sæc. XVIII Haud temere suspicabantur omnes, **A. C. 1723.** Turcarum machinationes eo abire, ut facto repente impetu Lauretanam urbem invaderent, Sacramque Domum Thesauro, ipsaque thaumaturga Statua spoliarent. Augebatur hæc suspicio ipsa recordatione temerarii non minus ac sacrilegi ausus, quo Matthias La Gallierus, Deo, religioni, ac Cæsari infidus, inito cum Turcis fœdere Laurentum, Romam, atque universam Italiam Ottomanico jugo paucos ante annos subjugare machinabatur, qui tamen Viennam abductus, & perpetuo carceri mancipatus, ultronea inest sceleratæ vitæ scenam die decima octava Septembris Anno 1718. clausit. Pontifex tamen provida circumspiciens sacrilegis ejusmodi rapinis obviandum ratus, immensum hunc Thesaurum Romam abduci jussit, relicta Sacra Imagine, quam sine Thesauro a Turcis non nisi gemmis, auro, argentove inhiantibus nunquam profanandam noverat.

§. XX.

Franciæ Præsulum Zelus contra Appellantes.

*Dorlane
Journal
t. 2. p. 170.*

Cum Franciæ Episcopi Regem, Regnique Regentem unice eo inter-

tum cernerent, ut Clericos duntaxat ^{Sæc.XVIII.}
 ex infano contradicendi studio Consti- ^{A.C. 1723.}
 tutioni refragantes compescerent, mul-
 toque labore obtentam concordiam
 conservarent, hinc & ipsi refractarios
 utriusque Cleri Sacerdotes monitis &
 minis ad saniora reducere adlabora-
 bant. Hos inter singulari ardore fer-
 vebat neo-nominatus Lactorensis Epi-
 scopus nomine Beaufortius, qui post
 solemnem Regis inaugurationem in
 suam Diæcesin reversus, non sine ma-
 ximo animi sui mærote multos inter-
 positæ appellationi insistentes reperit.
 Sexto post adventum suum die Late-
 steum, & Charbonetum seniores Ec-
 clesiæ suæ Canonicos, aliosque duos
 Vitalem & Parisium invisit, omnesque
 adhibuit vias, quibus eos ad abjicien-
 dam contumaciam pertrahi posse spe-
 rabat: cum vero nil ab eis impetrare
 posset, censurarum minas intentabat,
 quibus tamen spretis Parisius audacter
 respondit, se paratum esse, potius om-
 nia perpeti, quam suam appellationem
 revocare: Biduo post Episcopus ob pa-
 rem contumaciæ culpam Serrium Car-
 melitani Asceterii Confessarium, plu-
 resque alios, qui vel appellarunt, vel
 suas appellationes innovarunt, sacrorum
 usu exclusit, seque ad graviores etiam
 poenas refractariis infligendas Regis au-
 ctori-

Sæc. XVIII. A. C. 1723. **toritate** munitum esse Limosino & Al-
 faironio Parochis declaravit, quorum
 tamen posterior constantia ad fanatis-
 mum degenerante reposuit; *nec sua Ex-*
cellentia, nec quisquam alius me ad rem con-
scientiæ dictamini adversam adigere pot-
runt, terribiles sunt Reges terræ, sed me-
gis terribilis Deus, qui terret Reges. Pa-
 cis post diebus Præsul Collegium Co-
 thedrale ingressus, se Capitali statuta
 ac jura defensurum jurabat, habitus
 que sermone de Constitutionis, utpote
 ab omnibus receptæ sacrisque literis &
 traditioni consonæ observantia pluribus
 differuit, suoque rationum pondere
 plures, atque inter eos Casanovam
 Cleri Syndicum ad eam juxta Ep-
 scoporum explicationes recipiendam
 permovit, cunctisque ad Sacros Ordi-
 nes promovendis, ut formulæ contra
 Jansenium subscriberent, injunxit, &
 renitentes Sacerdotio initiari renuit.
 quatuor vero Ecclesiasticos magis con-
 tumaces ex Regis mandato in exilium
 detrusit. Pariter Apamiensis Episco-
 pus Tolosanum Franciæ Thesaurarium
 connubio jungere recusavit, donec
 Constitutionem receperit, & Gratiano-
 politanus Præsul Sacerdoti cuidam
 Parochia, ad quam erat nominatus,
 exclusit, eoquod Appellantes pro hæ-
 reticis & schismaticis habere nolet.

Verdunensis quoque Episcopus Fabius Sæc. XVIII.
 Brussard de Sillery, qui in Constitu- A. C. 1723.
 tionis favorem jam tria ediderat man-
 data, hujus Urbis fidelibus concessit,
 ut suos infantes baptizandos, & mor-
 tuos sepeliendos ad quemcunque Paro-
 chum deferre possent, eoquod præfatæ
 Urbis Parochus Constitutionem pure
 & simpliciter acceptare renueret: Hor-
 ruit etiam Sarlatensis Episcopus in æ-
 dibus Dalemei Abbatis, qui appella-
 verat, cubare, & Episcopus Cenoma-
 nensis Canonicis Appellantibus inhi-
 buit, ne in nocturno Nativitatis Domi-
 nicæ officio ad Sacram Cænam acce-
 dere præsumerent: Ipse quoque Roha-
 nias Cardinalis Poitevino Rhemensi Ca-
 nonico, eoquod appellationi interjectæ
 insisteret, Sacras vestes præbui vetuit,
 & Cardinalis Bissyus tum Meldis agens,
 & pro Parocho ad S. Legeri, qui ob suam
 pertinaciam exilio multatus ibidem
 obierat, exequias haberi prohibuit. Tres-
 fanus vero Nannetensis Episcopus Re-
 gia auctoritate ex Facultatis gremio
 omnes Doctores Constitutioni refragan-
 tes exclusit, cunctaque decreta olim
 contra Bullam edita aboleri, & tan-
 quam hæreses ejurari, eosque, qui
 suas appellationes revocarunt, per Ca-
 thedralis Ecclesiæ Decanum solemniter
 ab excommunicationis vinculo solvi
 præ-

Sæc. XVIII. præcepit. Hujus Episcopi exemplum
A. C. 1722. Pictaviensis quoque Episcopi Coadjutor
 sequebatur. Denique Verdunensis Episcopus quarto mandato Constitutionem
 solemnissimo ritu promulgavit, ac ipse
 met ex suggestu ad Clerum & popu-
 lum dixit, quod hæc Bulla ab omnibus
 omnino exteris Episcopis sine ulla ex-
 ceptione tanquam lex dogmatica un-
 versalis Ecclesiæ sit recepta, omnes
 que fideles sese eidem corde & animo
 subdicere interne & sincere teneantur,
 si in numero verorum fidelium esse ve-
 lint, quodque Cl. Propositiones in
 ipsis damnandæ sint, & ex communi
 Præsulum consensu explicationes ad-
 duntur, non ut Bulla in omnibus
 propositionibus damnatis æquissima de-
 stringatur, sed ne verus illius sensus
 depravari valeat, proin hæc explicatio-
 nes pro ipsa Bulla necessariæ non
 fuerint, sed pro populo, eo quod non
 levoli quidam populum decipere, eique
 persuadere possent, quod veritates
 Bullam fuerint damnatæ. Denique con-
 clusit Episcopus, quod hujus Bullæ obli-
 vianiam non minus cordi habeat, quam
 ceteras omnes Ecclesiæ Universalis de-
 finitiones, proin nulli parciturus sit la-
 bori, ut plena & sincera eidem submi-
 sio ab omnibus deferatur: Pastoralis
 quoque Præsulum Instructionem

Anno 1714. & explicationes An. 1720. Sæc. XVIII.
A. C. 172.3
editas utpote ad intelligendam Bullam
perutiles sæpius relegi rogabat. Hoc
Episcopi sui mandatum omnes Cano-
nici summa animi promptitudine rece-
perunt. Ejusdem ferme tenoris erat
Francisci Camilly Archiepiscopi Tou-
roniensis mandatum die vigesima Au-
gusti editum, cui, cum quatuor Cano-
nici resisterent, exilio mulctati sunt,
ipse vero Archiepiscopus appellantes a
Sacramento Confirmationis & Ordinis
exclisit. Non minore Zelo Ludovicus
Gaston de Fleurieau Constitutionis
usum urgebat, duos enim Canonicos,
qui Beneficiis Ecclesiasticis provisi e-
rant, ab eis exclisit, eoquod Bullam
desuper interrogati recipere nollent,
ambo quidem a Noaillio Cardinale,
ad quem confugerant, beneficiorum
possessionem obtinebant, postquam de-
claraverant, quod sese Constitutioni,
prout ab Episcopali Ordine recepta est,
subjicerent. Ast dum sua beneficia re-
petere parant, Regiis literis prohiben-
tur, ne eorum possessionem adirent.

§. XXI.

*Quorundam Franciæ Præfulum libelli
S. Inquisitionis decreto damnati.*